

BASF

Mededelingen voor Geluidsbandvrienden

Uitgave van de Badische Anilin- & Soda-Fabrik AG · Ludwigshafen am Rhein

33

Weg met de sleur - de vakantie begint!

De foto op de omslag roept herinneringen op aan de vakantie van vorig jaar. Voor dit jaar hebt U de plannen natuurlijk ook al klaar.

Uw fotoestel zal beslist weer heel wat mooie plekjes en onvergetelijke ogenblikken vastleggen. Maar U kent toch het spreekwoord, dat de toon de muziek maakt? Vooral op de band. Als een hoorbare verrijking van Uw reisverhaal, maar ook als bron, waaruit U bij het maken van Uw diaseries later kunt putten.

U neemt Uw bandopnameapparaat toch beslist mee op vakantie? Het loont de moeite!

Als iemand verre reizen doet,

hoort een foto- of filmcamera tegenwoordig tot de normale bagage. Met alles wat er zoal bijhoort. Steeds bij de hand om reisbelevissen en vakantieavonturen, landen en volken vast te leggen. Als een blijvende herinnering, in zwart/wit of in kleur. In de vorm van foto's, kleurige dia's of meters film.

En de bandrecorder? Steeds meer geluidsbandvrienden nemen tegenwoordig naast hun fotoestel ook de recorder mee. De handige batterijrecorders zijn er immers voor gemaakt. Maar ook de recorder, die op het lichtnet moet worden aangesloten, is een welkomé reisgenoot. Ja, een bandrecorder is wel een „gewichtig“ deel van Uw bagage, maar U beleeft er veel genoeg aan:

Interessante reportages of het resultaat van een jacht op geluid. Zonder fixeren en ontwikkelen! Maar ook een klankrijk reisverslag voor thuis. Met een schat van originele opnamen, waaruit U kunt putten.

Voor alle dia- en smalfilm-enthousiasten: het zelf-gevangen geluid voor een klankrijke vormgeving van film of diaserie.

En dan natuurlijk de tientallen meters plezier, die Uw van huis meegebrachte bandjes U bezorgen. Op warme, zonnige dagen aan het strand, bij gezellige uurtjes 's avonds. En wat een uitkomst op regenachtige dagen, alleen of in de kring van pasgewonnen vrienden, die U dankbaar zijn voor de afwisseling! Uw bandrecorder staat altijd voor U klaar.

Wegen deze voordelen niet op tegen het grotere gewicht van Uw bagage?

Tips bij de voorbereidingen van Uw reis

Als iemand verre reizen doet, moet hij bij de voorbereidingen alle mogelijkheden onder de loupe nemen. Daarom volgen hier enkele tips, om U tijdens Uw vakantie zoveel mogelijk plezier aan Uw bandrecorder te doen beleven.

De stroomverzorging onderweg

Voor de van het lichtnet onafhankelijke batterijrecorders bestaan er in dit opzicht vrijwel geen problemen. Nieuwe batterijen kan men overal kopen. Veiligheidshalve is het natuurlijk verstandig enkele batterijen als reserve mee te nemen.

Daar deze recorders over het algemeen slechts kleine spoelen kunnen bevatten, kunt U het beste MAGNETOPHONBAND BASF Typ PES 18 gebruiken. U bereikt hiermede de langst mogelijke opname- en weergavetijd, bijvoorbeeld bij een 8-cm-spoel en een bandsnelheid van 9,5 cm/sec. 22 min. per spoor.

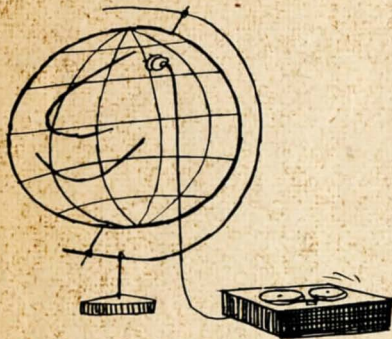
Waar er ook maar wisselstroom is, kunt U de „normale” bandrecorder aansluiten. Zo nodig kan de recorder heel gemakkelijk op een andere netspanning worden omgeschakeld, bijvoorbeeld van 220 Volt op 125 Volt. Even vragen aan Uw gastheer, of anders even kijken naar de aanduiding op de gloeilamp. U weet dan, welke netspanning aanwezig is.

Het is ook een goed idee aan een verlengsnoer en zelfs aan een dubbelstekker te denken. U hebt dan later in Uw kamer volledige bewegingsvrijheid.

Bij een bezoek aan de Verenigde Staten moet Uw recorder omgeschakeld worden op 60 Hz. Nadere inlichtingen vindt U in de gebruiksaanwijzing, terwijl ook de leverancier of fabrikant van de recorder U kan inlichten.

De stroomaansluiting in de auto

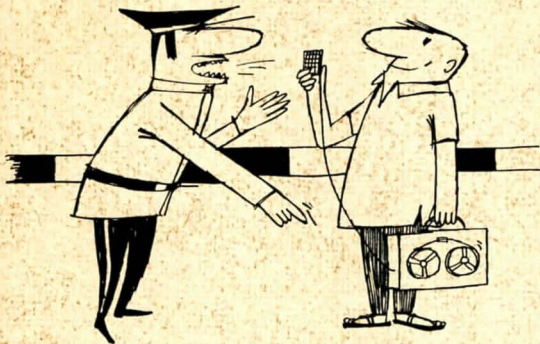
is belangrijk voor iedereen, die opnamen in of in de buurt van de auto wil maken: reportages en geluidsjacht. Om de bandrecorder op de accu van de auto te kunnen aansluiten hebt U een klein apparaatje nodig: de ondulator of omvormer. Hierin wordt de gelijkstroom van Uw accu — 6 of 12 Volt — veranderd in de voor Uw bandrecorder vereiste wisselstroom, zonder dat U de recorder behoeft om te schakelen.

Het maakt geen verschil, of de motor van Uw auto loopt of niet. Natuurlijk wordt bij een stilstaande motor Uw accu „afgetapt“, zodat U dan niet t  royaal moet zijn.

Bij reizen naar vreemde landen

moet U dikwijls rekening houden met de geldende voorschriften voor het meenemen van bandrecorders en banden. Als U hierover tijdig voor het vertrek informatie inwint bij de automobi clubs, de douane of andere terzake kundige instanties, kunt U zich onnodige vertragingen aan de grens besparen. U kunt Uw apparaat overal mee naar toe nemen. Het kan aanbeveling verdienen de apparatuur in Uw pas te laten bijschrijven.

Een goede raad

voor de reis begint: laat Uw recorder en Uw banden niet te lang in de directe zon staan. Zij zullen hun dankbaarheid voor de goede behandeling tonen door steeds prompt tot Uw dienst te staan.

Met de microfoon op reis

Het leven presenteert zich voor Uw microfoon net zo bont als voor het oog van Uw camera. U kunt vrijwel alles vastleggen. Hier volgt een korte opsomming, bont door elkaar en lang niet volledig.

Daar hebt U dan op de eerste plaats allerlei familie-gebeurtenissen. Het begint bij het vertrek van huis, de indrukken die U onderweg en in Uw vakantieverblijf opdoet, gesprekken aan het strand, op het caféterrasje, voor een beroemd bouwwerk met z'n eigen atmosfeer.

Gesprekken of opmerkingen gedurende de treinreis of in de auto, aan de grens (de eerste vreemde klanken!), de vraag: „Hoe komen we van hier naar X?“, de vaak ellenlange antwoorden — zo mogelijk in de landstaal —, het praatje met de bediende bij het pompstation met alle taalkundige verwikkelingen vandien, of de manier waarop de eigenaar van het hotelletje de bezienswaardigheden beschrijft, om van de gids nog maar te zwijgen.

Of die leuke jongens, die elke avond in de bar aan het strand liedjes zingen bij de gitaar en die nog niet door de televisie zijn ontdekt. Al beweert U dan ook achteraf: „Die waren reusachtig goed!“ Maar hebt U daar ook de bewijzen voor? Met Uw bandopname kunt U het aantonen!

Maar ook de stemmen van Uw nieuwe vakantie vrienden, de interessante discussies, die U met hen hebt gehad (of de nieuwe moppen, die U zelf zo slecht kunt onthouden!).

Of houdt U meer van het stille, het verborgene? Legt U dan dat verheven moment vast, waarop U die grote vis eindelijk beet hebt! Laat als hoorbaar bewijs dan wel een flinke steen in het water vallen. Spreekt U eens met de jachtopziener, of laat de burgemeester eens praten over wat er in zijn gemeente gebeurt. Ganzen kunnen hun commentaar erbij leveren. Het gekraai van de haan is een heel dankbaar en helemaal niet zo gemakkelijk onderwerp; ook de koeien geven een vakantie-commentaar, dat niet mis is. Vergeet U vooral de bergboer of de visser niet: geef hem eens een duwtje in de goede richting en U zult zich erover verbazen, wat hij zoal weet te vertellen. En een

interview met die gezellige ouderwetse baker — dat is wat je noemt uniek — of met de dorpsveldwachter.
Vacantieklinken in overvloed — en dan hebt U de vogels zelfs ook nog.

Geluiden, dialecten, kookrecepten . . .

Wat is de wereld, die U in Uw microfoon kunt opvangen, toch bont! Net zo bont als de vele geluiden: de fluitende locomotief van Uw vacantietrein, de misthoorn van een schip, de speciale geluiden op een luchthaven (U weet toch, dat bandopnamen uit veiligheidsoverwegingen in vliegtuigen niet zijn toegestaan!), allerlei soorten gebrom van motoren, mensen in de hal van het station of bij de haven, op de markt of in de bazar met het typisch zuidelijke temperament — maar ook het geruis van de branding, het geklapper van een oude watermolen, het murmelen van een verscholen bronnetje.

En ook alles wat men verstaat onder folklore. Dus volksliederen en -dansen, overgeleverde vertellingen en volksgebruiken.

En dan: dialecten, vreemde talen, zeldzame instrumenten.

Niet te vergeten: kookrecepten! Die U dan later thuis op het fornuis zelf tracht te brouwen. Uw gehemelte gaat dan opnieuw te gast.

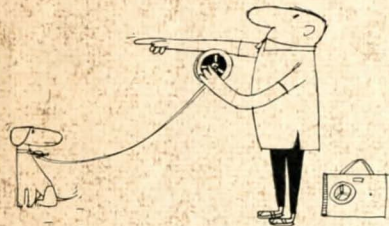
Tenslotte het geluid van dieren in het wild. De echte geluidsjagers zien kans de „microfoonvrees” van vele viervoeters (om niet te spreken van tweevoeters) met behulp van een zorgvuldig verborgen microfoon te verschalken. Afhankelijk van de constructie van de recorder is een verlenging tot 200 m met behulp van een afgeschermd microfoon-verlengsnoer mogelijk. Uw leverancier zal U hierover gaarne nader inlichten.

Heus, er bestaat echt geen gebrek aan mogelijkheden tot het maken van opnamen — een uitgestrekt gebied voor ieder, die zijn oren weet te gebruiken.

Nog drie tips:

1. Bescherm Uw microfoon bij buitenopnamen tegen wind. Anders „onweert“ het later op Uw band! Doet U maar net, als U buiten een lucifer aansteekt. Het beste is het gebruik van een windkap, die voor verschillende microfoontypes verkrijgbaar is: een korfje van gaas, dat de microfoon omsluit. U kunt zich echter ook behelpen met een kous, die over de microfoon wordt getrokken.
2. Laat zo mogelijk voor en na elke opname — dus voor en na elke geluid of elk gesprek — de band een eindje doorlopen. Dat maakt het U later mogelijk gemakkelijk de achtergrondgeluiden in- en uit te faden.
3. Registreert U elke opname vooral direct, d. w. z. schrijft U datgene, wat U hebt opgenomen, met het nummer van de band en de stand van het telwerk, met datum en eventueel de bandsnelheid, in een schrift of in het BASF-archieboekje. Het later terugvinden van Uw vakantieopnamen wordt daardoor vergemakkelijkt.

Later?

Ja, later, want deze geluidsopnamen zijn in de meeste gevallen niet meer dan de elementen, waaruit U Uw vacantiherinneringen opbouwt: hetzij in de vorm van een reisverslag, geluid bij Uw dia's of bij Uw film.

U kunt daarin dan al het nodige acoustische materiaal vinden: de geluidsachtergronden, allerlei soorten geluiden en de typische en unieke gebeurtenissen uit Uw vakantie. In combinatie met het beeld groeien dan Uw ideeën over de vormgeving haast vanzelf.

U ontdekt dan de „rode draad“, die het geheel verbindt. (De vraag naar het „hoe“ hebben wij in het vorige nummer van de „Mededelingen“ al beantwoord.)

Maar er bestaat nog een derde, bijzonder aantrekkelijke (en nog veel te weinig toegepaste) mogelijkheid, om Uw opnamen tot hun recht te doen komen.

Het reisklankbeeld

Hiervoor hebt U films noch dia's nodig, U gaat uit van de bandopnamen, die U tijdens Uw vakantie hebt gemaakt!

Bij de omroep, waar het begrip „klankbeeld” gebruikelijk is, verstaat men daaronder een „versierd” verslag; een verslag dus, dat door dialogen, geluiden en montages vorm krijgt. Het klankbeeld ligt qua vorm dicht bij het hoorspel; alleen ligt er geen dramatische handeling aan ten grondslag.

Bij het maken van een dergelijk klankbeeld spreken alle deelnemers aan de reis weliswaar mee, maar slechts één — de verteller — doet het verhaal. Hij moet zich vlug in een situatie kunnen inleven en een levendig contact met de luisteraar weten op te bouwen, zodat het is of zij samen praten. Uit een groot aantal schijnbaar onsamenhangende woorden en geluiden, die door een goed gevonden commentaar worden verbonden, groeit een aanschouwelijke, samenhangende handeling. Als U na terugkeer van Uw vacaties Uw opnamen met dit doel beluistert, vindt U al spoedig de vorm, waarin U Uw klankbeeld kunt gieten. Het is het beste, als U de verbindende tekst woordelijk opschrijft, en daarbij aantekening houdt van de uitgezochte muziek, geluiden, uitroepen en zinnen. (Nu blijkt het voordeel van het noteren van Uw opnamen!) Ziezo: U kunt aan het werk!

U hoeft natuurlijk helemaal niet chronologisch te werk te gaan. Een „flashback”, het teruggrijpen naar eerder plaatsgevonden gebeurtenissen, kan uitermate suggestief zijn. Maar de tekst moet natuurlijk wel zo duidelijk zijn, dat geen verwarring kan ontstaan.

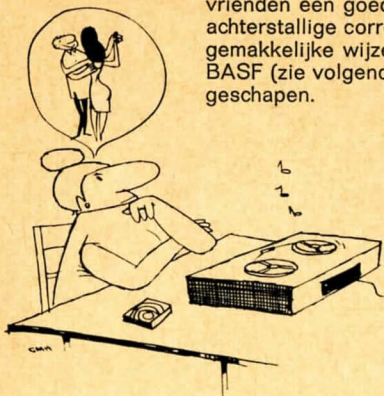
En verder: U hoeft met humor echt niet zuinig te zijn: Uw klankbeeld wordt er levendig en sprankelend door.

Zo zijn er talloze mogelijkheden, die niet moeilijk te verwezenlijken zijn. En het genoege, dat U er zelf aan beleeft, kunt U dan volop met Uw toehoorders delen.

Tenslotte nog een zinvolle toepassing van de geluidsband in de vacantie:

De gesproken brief aan vrienden en verwanten

Een levendige beschrijving van Uw vakantie-indrukken en belevenissen zal U zelf plezier bezorgen en Uw familie en vrienden een goede, duidelijke indruk geven. U kunt Uw achterstallige correspondentie zo op een prettige en gemakkelijke wijze afwerken. De nieuwe BRIEFBAND van de BASF (zie volgende bladzijde) is voor dit speciale doel geschapen.

Ons blijft niets anders over U tot slot toe te wensen: een prettige vakantie, goed weer en veel plezier en een rijke buit aan goedgeslaagde geluidsopnamen.

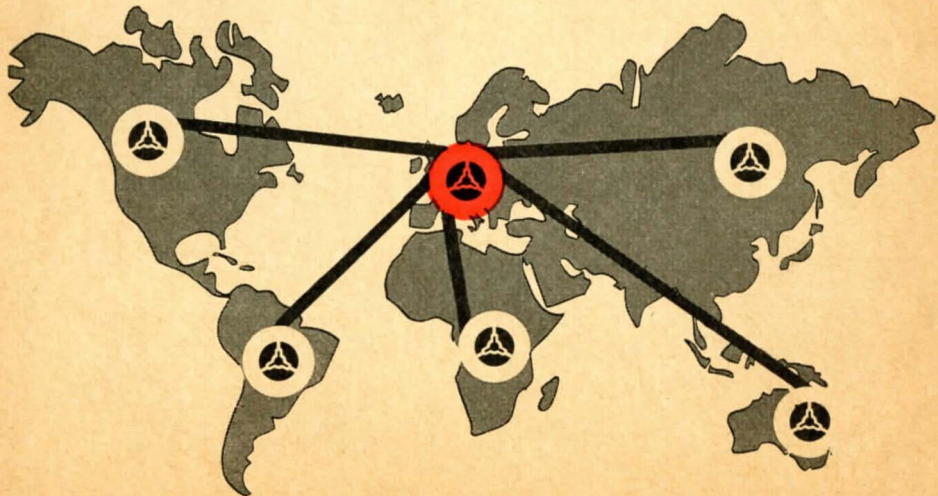
Geluidsbandgroeten over de hele wereld

... vormen tegenwoordig een nieuwe band, die de mensen van onze tijd verbindt. Over de hele wereld wonen geluidsbandvrienden — een steeds in aantal groeiende kring. En als echte hobbyisten schrijven zij niet: zij spreken met elkaar. Per geluidsband natuurlijk.

De BASF slaat deze ontwikkeling al zeer lang nauwkeurig gade. De eerste stap om de bandcorrespondentie zo gemakkelijk mogelijk te maken, was de PIKKOLO-band, die een opname- en weergavetijd van ongeveer 10 minuten per spoor bij 9,5 cm/sec. bandsnelheid had. De ervaring heeft in de tussentijd echter geleerd, dat een gesproken brief zelden langer dan 6—7 minuten is. In de praktijk is voor de normale correspondentie zelfs een PIKKOLO-band dikwijls nog te lang. En dat is een van de redenen, waarom de nieuwe BASF-BRIEFBAND in de handel is gebracht.

**Levende brieven -
Geluidsbandbrieven**

Hier volgen de gegevens:

bandlengte: 45 m langspeelband
speelduur: 7,5 minuut per spoor bij 9,5 cm/sec.
spoelmaat: 6 cm
spoelmateriaal: slagvast polystyrol (ivoor)

Daarbij komt nog, dat de verpakking tegelijk voor de verzending kan worden gebruikt. Bij elk doosje zijn vijf plakadresjes gevoegd.

Het gewicht van een complete verpakking is slechts ca. 46 gram. Dat betekent in het binnenlandse postverkeer een porto van 24 cent. Verzending moet als brief plaatsvinden. In het internationale verkeer is in vele gevallen verzending als PHONOPOST mogelijk, waarvoor een porto van 55 cent moet worden betaald. In de verpakking bevinden zich etikettes met „PHONOPOST”.

Het zenden van geluidsbandgroeten naar alle delen van de wereld is nu dus nog gemakkelijker geworden. Het is overigens verstandig op elke band naam en adres van de afzender en de ontvanger te spreken.

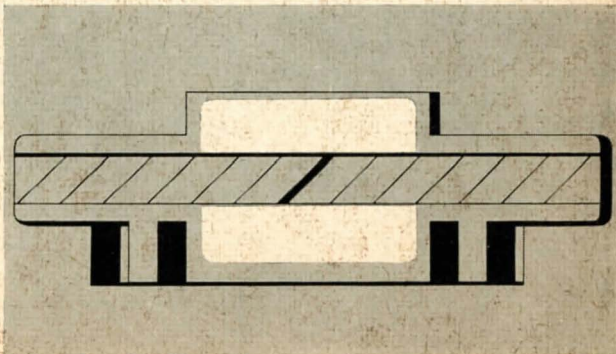
Synchronisatie en het knappen van films

Als een reeds van geluid voorziene film knapt, gaan bij het lassen van de breuk steeds enkele beeldjes verloren, daar de uiteinden van de film elkaar moeten overlappen. De film wordt dus korter. Ook de geluidsband moet dus worden ingekort, om het synchroon lopen van beeld en geluid te behouden.

Nu behoeft men alleen nog maar een beetje te rekenen: 8-mm-films hebben een snelheid van 16 beeldjes per seconde — in dezelfde tijd loopt 9,5 cm geluidsband af. Het verlies van één filmbeeldje moet dus worden gecompenseerd door het verwijderen van $9,5 : 16 = 5,94$ mm geluidsband. Bij twee beeldjes is dat 11,88 mm geluidsband, enz.

Een uitstekend hulpmiddel hierbij is de plakpers uit de BASF-montageset. Zoals de tekening laat zien, krast men parallellopend aan de snijlijn fijne lijntjes in het geleidebalkje van de plakpers, op een afstand van 5,94 mm. De geluidsband wordt eerst op de plaats, waar hij moet worden ingekort, op de plakpers gesneden. Dan schuift men een van de beide bandeinden tot het volgende streepje — bij verlies van één filmbeeldje — en snijdt weer.

Daarna wordt de las gemaakt. Op deze wijze behoeft de lengte van de band niet te worden nagemeten. Men telt alleen het aantal verlorengedane filmbeeldjes.

Het beste is, op die plekken te monteren, waar de opname niet ernstig of helemaal niet wordt beschadigd, bijv. bij scènewisselingen, voor het begin van de spreker, enz.

Let U op onze schets, parallel aan de snijlijn worden fijne lijntjes in het geleidebalkje van de plakpers gekrast.
Afstand: steeds 5,94 mm.

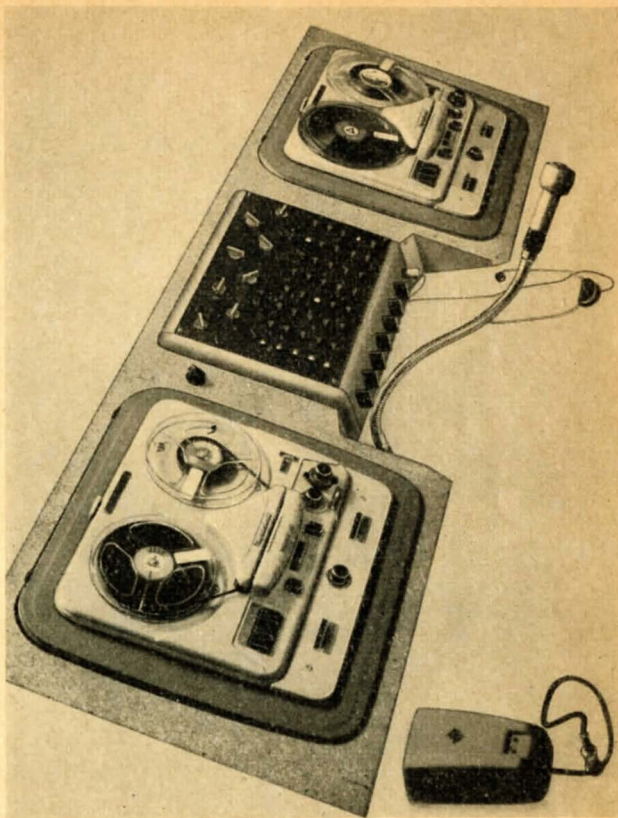
W. Wittke

Talen leren: nieuwe werelden ontdekken

De koffers zijn gepakt en de reis kan beginnen. Reizen is de horizon zoeken, nieuwe werelden ontdekken, deelhebben aan het leven van andere volken. Dat laatste kan echter pas echt, als U de taalbarrière, die U van de ander scheidt, hebt overwonnen. U weet het immers: in de taal klopt het hart van een volk.

De jonge mens leert zich bedienen van een vreemde taal, die zo nauw verwant is aan het leven in het andere land, dat er slechts één uitgangspunt kan zijn: de levenssfeer en de cultuur van dat land. De talenklas moet daarom een „cultureel eiland” zijn.

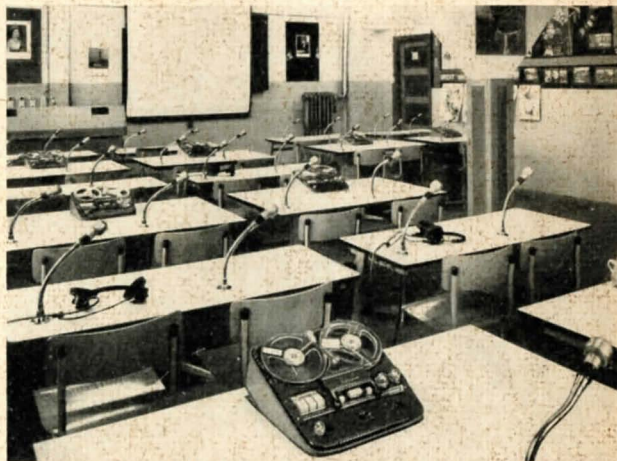
Uitgaande van deze gedachte is in een Amsterdamse school een stukje Engeland ontstaan, met een geheel eigen sfeer. Misschien hebt U als geluidsbandvriend meer belangstelling voor de technische apparatuur, die in het schoollokaal aanwezig is: diapjector, bandrecorders, koptelefoons en microfoons, zelfs complete spreekcellen. Wat gebeurt hier in het St. Ignatiuscollege? Pater J. P. Mooyman, S. J. begint met de les: op het projectiescherm verschijnt Trafalgar Square. Wij beginnen onze wandeling door London, begeleid door onze gids op de band, die in korte duidelijke zinnen commentaar geeft. De spreker is werkelijk „thuis”: bij voorkeur worden de teksten door Engelsen gesproken. De leerling leert van het luisteren naar en het naspreken van authentieke sprekers. Beeld en taal, geluid en taal, gevoelens en taal, handeling en taal: zij gaan bij deze methode samen. Om dit te bereiken gebruikt de leraar geluidsfilms, dia's en filmstroken.

Laten we nu eens een kijkje nemen bij het schakelpaneel van de leraar. Naast twee bandopnameapparaten zien wij een plattegrond van de klas, verdeeld in groepjes van vier. De leraar kan meeluisteren, wanneer een leerling zijn oefeningen in de microfoon spreekt. Hij kan onderbreken

en aanwijzingen geven, of de les opnemen en later terugspelen, zowel voor de leerling zelf, als voor de hele klas via het luidsprekersysteem. Het uitgaande programma, dat de leerling hoort, komt van de rechter recorder. De linker recorder kan het werk van de leerlingen opnemen. Het meeluisteren en opnemen gebeurt zonder dat de leerling dit merkt.

Elke leerling beschikt over een microfoon en een kleine versterker, zodat hij zijn uitspraak via de koptelefoon kan vergelijken met die van de spreker.

Om de zelfwerkzaamheid te bevorderen is per vier leerlingen een bandrecorder ingebouwd in de lessenaar, zodat groepjes kunnen worden gevormd, die volgens een eigen programma werken. De leraar kan dit programma echter ook door andere groepjes laten beluisteren.

Achter in de klas zijn drie spreekcabines, twee voor elk één leerling, de derde voor maximaal 4 leerlingen. In elke cabine

bevindt zich een microfoon en een bandrecorder, zodat de leerling volkomen zelfstandig kan werken. Ook met de leraar kan contact worden gehouden.

Al met al: voor de geluidsbandvriend om van te watertanden. Maar nu de leerling, om wie het bij dit onderwijsexperiment is begonnen. Voor hem is deze nieuwe manier van talen-leren een avontuur. Als hij het talenvaklokaal binnenkomt, stapt hij meteen in de nieuwe wereld, waarin hij niet wordt geplaagd door thema's, rijtjes woorden en grammaticale moeilijkheden. Hij wordt direct geconfronteerd met de omstandigheden, waaronder hij later de taal zal moeten gebruiken en hij ontdekt tot zijn verrassing, dat hij met een buitenlander kan spreken!

In zes stadia wordt hij in deze nieuwe wereld binnengeleid. Elke les heeft de vorm van een dialoog, de natuurlijkste vorm van taalgebruik. De dialoog is gebaseerd op een serie plaatjes, ongeveer een per zin. Als de leerling de eerste maal de plaatjes bekijkt en naar de dialoog luistert, krijgt hij nog maar een vage indruk van het onderwerp. Bij de herhaling, waarbij hij dus precies hetzelfde hoort en ziet, begint er al iets te dagen. Het derde stadium is gericht op het begrijpen van de tekst door de leerling. Een lichtende pijl wijst de details van elk plaatje aan, als de zin wordt gezegd, waardoor de betekenis duidelijk wordt. In het vierde stadium moet de leerling de tekst uit het geheugen opzeggen. Sommige leerlingen zullen zich reeds hele zinnen herinneren, andere misschien slechts enkele woorden. Dan wordt elke zin op de band herhaald.

In het vijfde stadium worden geen dia's geprojecteerd en de leerlingen zetten hun koptelefoons op. Zij herhalen de zinnen en vergelijken hun uitspraak met die van de spreker. Het zesde stadium is een gesprek tussen leerlingen en leraar, over hetzelfde onderwerp.

De talen-vaklokalen in het St. Ignatiuscollege zijn onderdeel van een experiment op vier Nederlandse scholen, waarbij volgens verschillende systemen wordt gewerkt. Dit elektronisch schoollokaal, waarin de jonge mens taalbeheersing leert op een wijze, die volop van deze tijd is, kan het begin zijn van een revolutie op het gebied van het taalonderwijs.

Geluidsband- vrienden vragen - de BASF antwoordt

Wat betaal ik aan porto voor het versturen van bespeelde banden?

De onderstaande tabel geeft U een overzicht van de thans geldende posttarieven. Het gewicht van de BRIEFBAND is berekend inclusief de bijgeleverde verpakking. Voor de PIKKOLO is voor de extra-verpakking (monsterzakje, splitpen) 25 gram gerekend. Bij een extra-zware verpakking moet U even opnieuw wegen.

Spoel ø	lengte in m	ge- wicht ca. g	binnenland brief	PHONOPOST	
				buitenland	Suriname Ned. Antillen
6	45	46	f 0,24	f 0,55	f 0,32
8	65	90	f 0,24	f 0,85	f 0,48

Daar PHONOPOST nog niet door alle landen wordt toegelaten, kunt U het beste even op het postkantoor informeren. In de Postgids, deel 1 B, bijlage D 1, kolom 6 en 4 zijn de landen, die PHONOPOST toelaten opgenomen. Uw opname moet aan bepaalde eisen voldoen, nl. actueel en persoonlijk, dus een echte gesproken brief zijn, om als PHONOPOST te kunnen worden verzonden.

De luchtposttarieven lopen zover uiteen, dat het in elk afzonderlijk geval aanbeveling verdient aan het postkantoor te informeren.

Is MAGNETOPHONBAND BASF op de FIRATO 1963 aanwezig?

Natuurlijk; de voorbereidingen zijn reeds in volle gang en wij hopen zeer veel geluidsbandvrienden op onze attractieve stand in de Zuidhal van het Amsterdams RAI-gebouw te ontmoeten. Noteert U meteen even de datum: van 13 tot en met 22 september a. s.

Hoe kom ik regelmatig in het bezit van de „Mededelingen”?

Een briefkaart aan het op het omslag vermelde adres is voldoende om viermaal per jaar gratis en zonder verdere verplichtingen Uwerzijds de „Mededelingen voor Geluidsbandvrienden” te ontvangen.

Geeft U bij verhuizing ook Uw adreswijziging even op?

Een kwestie van weten

Goede reportages
uit de hand

Eigen reportages vormen de trots van menig geluidsbandvriend. Het is daarbij echter belangrijk, dat men de microfoon op de juiste wijze vastpakt, wanneer deze in de hand moet worden gehouden.

De microfoon moet met de volle hand worden vastgehouden en het microfoonsnoer dient een keer om de pols te worden geslagen. Men voorkomt hiermede het onaangename „geblubber”, dat ontstaat door het stoten tegen de microfoon. Ook trillingen, die door het slepen van de microfoonkabel over de grond worden opgewekt, kunnen door de microfoon worden overgenomen. Houdt U vooral ook Uw vingers stil. U hebt dan het slagen van Uw opnamen in de waarste zin van het woord zelf in de hand.

Radio Nijhuis

OLDENZAALSE STR. 104

Hoek Lage Bothof

N. V. COLOR-CHEMIE · Postbus 19 · Arnhem

BASF

Badische Anilin- & Soda-Fabrik AG · 6700 Ludwigshafen am Rhein